

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ

(végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is tartalmaz!)

Alkotmánybíróság részére

a Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája
1122 Budapest, Maros utca 23. 1. em. 1.

székhelykód: K11064

(elsőfokú ügyszám: 11064/Ü/4375/2012/7)

mint elsőfokon eljáró hatóság

és

Fővárosi Törvényszék

(másodfokú ügyszám: 48.Pkf.632.080/2023/2.)

mint másodfokon eljáró hatóság

útján felterjesztve

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 6 4 7 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 JÚL 25.		
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezelőiroda: [signature]

Dr. Parti Tamás Közjegyzői Irodája	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett: 2023 -06- 23	
Ügyszám: 11064/Ü/4375/2012/16.	
Melléklet:	

A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem tárgyában címzett Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája és a Fővárosi Törvényszék is.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

[redacted] panaszos

- F/1. sz. mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, a Káposztás Ügyvédi Iroda mint a Solt és Társai Ügyvédi Társulás tagja (eljáró ügyvéd: dr. Káposztás Ágnes,

a Fővárosi Törvényszék 48.Pkf.632.080/2023/2. számon meghozott végzésével kapcsolatban [elsőfokú döntés: Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája 11064/Ü/4375/2012/7] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 48.Pkf.632.080/2023/2. számon meghozott végzésével mint másodfokú döntéssel és a Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája 11064/Ü/4375/2012/7. sorszámu végzésével összefüggésben alkalmazott a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 182. §-a (15) bekezdése alaptörvény-ellenes, ekként az Abtv. 41. §-ának megfelelően kérem a megsemmisítését.

I. Alaki indokolás

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I.1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDACTED] (panaszos) szemben a Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája (székhely: 1122 Budapest, Maros utca 23. 1. em. 1.; a továbbiakban: „Közjegyző”) által a 11064/Ü/4375/2012/1. számú végrehajtási záradék alapján végrehajtási eljárás van folyamatban dr. Harai Zoltán Csaba Végrehajtói Irodája - dr. Harai Zoltán Csaba önálló bírósági végrehajtó (8000 Székesfehérvár, Lugosi utca 2/E.) előtt 0129.V.1772/2013. szám alatt.

A végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő eredetileg az [REDACTED] volt, jelenleg pedig jogutódlás folytán a [REDACTED]

A végrehajtás alapjául a 11064-0/5397/2008/3/O. számú közjegyzői okirat (kölcsönszerződés) szolgál, amely kölcsönszerződésben az adósok [REDACTED] és [REDACTED] (tehát a panaszos és házastársa) volt, a fenti végrehajtás tehát lényegében a panaszos és házastársa egyetemleges kötelezettségére vonatkozik.

A végrehajtási záradék kiállításához a Dr. Walkshöfer Katalin közjegyző (1065 Budapest, Bajcsy-Zs. út 65. II. em. 1.) által 11025/Ü/1032/2012/2. sorszámon kiállított ténytanúsítvány (a továbbiakban: "Ténytanúsítvány") szolgált alapul, amely alapján a végrehajtási záradékot kiállító közjegyző (tehát Dr. Parti Tamás Közjegyző - Dr. Parti Tamás Közjegyző Irodája) azt állapította meg, hogy fennáll a Vht. 23/C. § (2) bekezdése szerinti feltétel, vagyishogy a kötelezettség feltételtől függése estén a feltétel bekövetkeztét közokirat bizonyítja.

Ugyanis a 1994. évi LIII. törvény [Vht.] 23/C. § (2) bekezdése alapján közvetlen végrehajtás akkor rendelhető el (vagyis a közokirat akkor látható el végrehajtási záradékkal), ha a feltétel bekövetkeztét, jelen esetben a kölcsönszerződés felmondását is közokirat (vagyis közokiratnak minősülő ténytanúsítvány) tanúsítja. Ennek hiányában (tehát ha a Ténytanúsítvány nem minősül közokiratnak), a végrehajtást nem lehetett volna jogszerűen elrendelni, így a végrehajtási záradék törlésének és a végrehajtás megszüntetésének van helye.

A panaszos kérelmet nyújtott be a Közjegyzőhöz a Vht. 211. § (2) bek. alapján kérve a végrehajtási záradék törlését arra történő hivatkozással, hogy a záradék kibocsátása és így a végrehajtás elrendelése jogszabálysértő, figyelemmel arra, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló Tanúsítvány nem

felel meg a jogszabályoknak, a Tényszerűség nem felel meg a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény [Kjtv.] 142. § (2) bekezdésének, és erre tekintettel a Kjtv. 147/A. § alapján ("Nem tekinthető közokiratnak az a tanúsítvány, amelyet a közjegyző a 136-147. §-ban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített.") a Tanúsítvány nem közokirat, így a végrehajtási záradék kibocsátására, illetve a végrehajtási eljárások alapjául szolgáló okiratok végrehajtási záradékkal történő elrendelésére sem kerülhetett volna sor. A panaszos kérelmében hivatkozott különösen a Kúria közelmúltban meghozott BH 2022.12.321. számú döntésére, amely éppen azt állapította meg, hogy amennyiben a ténytanúsítvány nem tartalmazza a felmondás szó szerinti szövegét, akkor az nem minősül közokiratnak, így a végrehajtás alapjául sem szolgálhat, vagyis az ilyen ténytanúsítvány alapján kibocsátott záradékot törölni kell.

A Közjegyző a 11064/Ü/4375/2012/7. számon meghozott végzésével elutasította [REDACTED] végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet arra történő hivatkozással, hogy a Kjtv. 147/A. §-a (amely azt mondja ki, hogy a Kjtv. által előírt követelményeknek meg nem felelő közjegyzői okirat nem közokirat) csak 2015. július 1. napján lépett hatályba, és mivel a tárgyi ügyben a végrehajtás 2012-ben került elrendelése, a Kjtv. 147/A. §-a nem alkalmazható, vagyis a közjegyző álláspontja szerint 2015. július 1. előtt a Kjtv. 136-147. §-ban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített okirat is közokiratnak minősül.

A Közjegyző végzésével szemben a panaszos szabályszerű fellebbezéssel élt a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság felé. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 48.Pkf.632.080/2023/2. számon meghozott végzésével a Közjegyző elsőfokú végzését helyben hagyta, indokolásának lényege ugyanaz, amit a Közjegyző végzése kapcsán az előző bekezdésben kifejtettünk.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság jogerős (további jogorvoslattal nem támadható) döntését a panaszos jogi képviselője útján elektronikus úton 2023.05.17. napján vette át.

A Fővárosi Törvényszék másodfokú döntésével szemben további fellebbezésnek, felülvizsgálati kérelemnek vagy más jogorvoslatnak nincs helye. A Vht. 214. § csak a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen engedi meg a felülvizsgálati kérelmet, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött. Jelen esetben azonban nem erről van szó, így felülvizsgálatnak nincs helye. Ugyanezt erősíti meg az alábbi eseti döntés is: BH1999. 315. "Végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet elutasító végzés felülvizsgálati kérelemmel nem támadható meg [1994. évi LIII. törvény 214. §, 219. §, 1952. évi III. törvény 270. § (2) bekezdés, 271. § (1) bekezdés e) pont, 273. § (2) bekezdés a) pont]."

A vonatkozó kommentárhely is kiemeli, hogy nincs helye felülvizsgálati kérelem benyújtásának: "A végrehajtás elrendelésével kapcsolatos felülvizsgálati kérelem előterjeszthetőségének lehetősége a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés elleni felülvizsgálatra korlátozódik, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött."

Ahogy a Fővárosi Törvényszék végzésének jogorvoslati tájékoztatása is rögzíti, hogy fellebbezésnek nincs helye, a fellebbezés jogát jogszabály sem biztosítja.

Megjegyzem, hogy mint fent is utaltam rá, a panaszos házastársával, [REDACTED]

[REDACTED] szemben is végrehajtási eljárás van folyamatban az egyetemleges kötelezettségre tekintettel, a panaszos a Közjegyzőhöz kérelmét házastársával együttesen nyújtotta be (ugyanazon indokok mentén). A Közjegyző a panaszos és a kérelmező házastársa iránti kérelmét külön ügyszámon, de szó szerint ugyanazon indokolással utasította el (11064/Ü/4376/2012/9. számon meghozott végzésével). A panaszos házastársa is fellebbezéssel élt a kérelmet az ő vonatkozásában elutasító végzéssel szemben, a Fővárosi Törvényszék a panaszos házastársa végzését is helybenhagyta, ugyancsak ugyanazon indokok mentén (a 48.Pkf.632.081/2023/2. sorszámú végzésével). A kérelmező házastársa [REDACTED] külön kérelemben ugyancsak alkotmányjogi panaszt terjeszt elő külön okiratban, de a teljesség kedvéért és a jobb érthetőség érdekében szükségesnek tartottuk előadni a panaszos házastársával kapcsolatos körülményeket is.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az I/1/a. pontban kifejtettek szerint rendes jogorvoslati lehetőségét (a Közjegyző végzése elleni fellebbezés) a panaszos kimerítette, rendkívüli jogorvoslat pedig a már kifejtettek szerint a panaszos számára nincs biztosítva.

Előadni kívánom továbbá, hogy a végrehajtás elrendelésével összefüggésben a jogorvoslat kizárólag a Vht. 211. § szerint a végrehajtási záradék törlése iránti kérelem, illetőleg az azt elutasító döntéssel szembeni fellebbezés.

Nyilatkozom, hogy a fentiek szerint a jogorvoslati kérelmek kimerítésre kerültek.

Nyilatkozom, hogy az ügyben sem perújítási eljárás, sem felülvizsgálati eljárás, sem jogegységi panasz eljárás nincs folyamatban, ilyen eljárást sem a panaszos, sem más fél nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság jogerős (további jogorvoslattal nem támadható) döntését a panaszos jogi képviselője útján elektronikus úton 2023.05.17. napján vette át.

Erre tekintettel nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó/panaszos jogát, jogos érdekét a törvényszék döntése az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés okán nyilvánvalóan érinti az alábbiak miatt. A végrehajtási eljárás a panaszossal szemben van folyamatban, a panaszos kérte a végrehajtási záradék törlését és ennek megfelelően a végrehajtási eljárás megszüntetését. Amennyiben a kérelemnek akár a Közjegyző, akár a törvényszék helyt adott volna, az azzal a jogkövetkezménnyel járt volna, hogy a tárgyi végrehajtási eljárás megszüntetésre kerül, amelyhez értelemszerűen a panaszosnak (mint a végrehajtási eljárás szerinti adósának) nyomós érdeke fűződik.

Azzal pedig, hogy a Közjegyző és a törvényszék a panaszos kérelmet elutasította, megfosztotta azon jogától, hogy az elrendelt végrehajtási eljárást megszüntettesse.

Az érintettség abból is nyilvánvaló, hogy az eljárásban a kérelmező a panaszos volt, a Vht. 211. § is az adós részére biztosítja a végrehajtási záradék törlése iránti kérelem előterjeszthesőségét.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az egyes igazságügyi tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 8. §-a értelmében a Kjtv. 147/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lépett – a Módtv. 129. § (2) bekezdése értelmében – 2022. január 1-jei hatállyal:

„147/A. § Nem tekinthető közokiratnak az a tanúsítvány, amelyet a közjegyző a 136-147. §-ban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített.”

Kiemelendő, hogy 2022. január 1-jét megelőzően 2015. július 1-jétől a Kjtv. 147/A. §-a a következő szöveggel volt hatályban:

„147/A. § Nem tekinthető közokiratnak az a tanúsítvány, amelyet a közjegyző a 136–147. §-ban foglaltak megsértésével készített.”

Következésképpen a jogalkotó 2022. január 1-jei hatállyal az adósok számára kedvező módon – a Módtv. 11. §-a által beiktatott átmeneti rendelkezés értelmében visszaható hatállyal – tovább szigorította a közjegyzők által készített közokiratokkal szembeni elvárásokat, amikor a Kjtv. rendelkezéseinek nemcsak a kifejezett megsértésével, hanem az elmulasztásával készített közjegyzői okiratokra is kiterjesztette azt a jogkövetkezményt, hogy az e szabályoknak meg nem felelő közjegyzői okirat nem minősül közokiratnak. Ebből szükségszerűen az következik, hogy a közokiratnak nem minősülő közjegyzői okirat alapján nem rendelhető el végrehajtási eljárás. Mindez az indítványozó ügyében azt jelenti, hogy a jogszabályi előírásokkal ellentétesen kiadott Tényszerűség tanúsítvány a Kjtv. 147/A. §-a alapján nem minősülhet közokiratnak, így az indítványozóval szemben a végrehajtás megszüntetésének van helye.

A Módtv. 11. §-a a Kjtv. 182. §-át a következő (15) bekezdéssel egészítette ki:

„(15) A 2022. január 1. napját megelőzően készült közjegyzői okiratot a 131. §, illetve 147/A. § alkalmazása során akkor is közokiratnak kell tekinteni, ha az e törvény 2022. január 1. napján hatályos rendelkezéseinek megfelel.”

A Módtv. 11. §-a, amely a Kjtv. 182. §-át a (15) bekezdéssel egészítette ki, a Módtv. 129. § (2) bekezdése értelmében 2022. január 1-jén lépett hatályba.

A Módtv. 8. §-ához fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„A közjegyző a jelenlétében megtörtént jogi jelentőségű tényekről - jegyzőkönyv vagy záradék formájában - tanúsítványt állít ki, amelynek során a közjegyzői okiratokra vonatkozó általános szabályokat köteles megfelelően alkalmazni. Tanúsítvány készítésekor a közjegyző felelőssége a tanúsítvány, mint közokirat alakításának megtartására és a tanúsítvány tartalmi valóságára terjed ki. A módosítás azt juttatja kifejezésre, hogy a vonatkozó előírásokat a közjegyző nemcsak

tevőlegesen, hanem mulasztással is megsértheti, ezen esetek valamelyikében a ténytanúsítvány nem tekinthető közokiratnak.”

A Módtv. 11. §-ához fűzött jogalkotói indokolás szerint:

„Átmeneti szabály szükséges annak érdekében, hogy a Javaslat által bevezetett módosítások a hatályba lépést megelőzően készített közjegyzői okiratokra is alkalmazhatóak legyenek.”

Álláspontom szerint a Módtv. 11. §-a által bevezetett módosítás értelmében a közjegyzői okiratokra a 2022. január 1-jén hatályos jogszabályi előírások vonatkoznak abban az esetben is, ha a 2022. január 1-jét megelőzően készült közjegyzői okiratról van szó. Ugyanakkor a Kjtv. 182. § (15) bekezdése a Kjtv. 147/A. §-át oly módon vonatkoztatta a 2022. január 1-je előtt készített közjegyzői okiratokra, hogy nem rendelkezett arról, hogy a Kjtv. 147/A. §-a 2015. július 1-jét megelőzően elrendelt végrehajtásokra is vonatkozzon, amely alaptörvény-ellenessé teszi a Kjtv. 182. § (15) bekezdését.

Tekintettel arra, hogy a Módtv. 11. §-ával beiktatott Kjtv. 182. § (15) bekezdése átmeneti rendelkezése a Kjtv. 147/A. §-ának, az indítványozó ügyében is irányadó, amelyet a törvényszék oly módon értelmezett, hogy a Kjtv. 147/A. §-a annak ellenére nem alkalmazható az indítványozó ügyében, hogy a Kjtv. 182. § (15) bekezdése a 2022. január 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra is alkalmazni rendelte a Kjtv. közjegyzői okiratokra vonatkozó szabályait, azonban azáltal, hogy a Kjtv. 147/A. §-ának oly módon rendelte el a visszamenőleges alkalmazását, hogy a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra nem vonatkoztatta külön, megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen amennyiben a törvényszék (illetve a közjegyző) abból indult volna ki, hogy a Kjtv. 142. § (2) bekezdésének nem megfelelő okirat – a Kjtv. 147/A. §-a alapján – nem minősül közokiratnak, akkor szükségszerűen az lett volna az érdemi döntés, hogy a közjegyző/törvényszék törli a végrehajtási záradékot és megszünteti a végrehajtási eljárást.

Érdemben tehát azt a kérdést kellett eldönteni, hogy a 2015. július 1. napja előtt elrendelt végrehajtás esetében a Kjtv. 142. § (2) bekezdését sértő módon kiállított közjegyzői okirat közokiratnak minősül-e vagy sem, ekként a Kjtv. 147/A. §-a szerinti jogkövetkezmény levonásával(amint arra a panaszos is hivatkozott) ugyanis szükségszerűen a végrehajtási záradék törléséről kell dönteni.

Látható tehát, hogy a központi kérdés annak eldöntése, hogy a Kjtv. 147/A. §-a vonatkoztatható-e az indítványozóval szemben elrendelt végrehajtásra, amennyiben igen, akkor a Kjtv. 182. § (15) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezés, amely a 2022. január 1-je előtt elrendelt végrehajtási eljárások közül a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtási eljárásokra nem vonatkoztatta külön a visszaható hatályt, amely egyébként az adósok számára egyértelműen kedvezőbb szabályozás alkalmazását teszi lehetővé, olyan alaptörvény-ellenességet eredményezett, amely a döntés érdemére is kihatott, a bírói döntést érdemben befolyásolta.

II. Érdemi indokolás

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

II.1. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a Kjtv. 182. § (15) bekezdése és ezáltal a törvényszék és a közjegyző döntése az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sérti:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A B) cikk (1) bekezdésére való hivatkozás kapcsán rögzítem, hogy a visszaható hatályú jogalkotás esetén kifejezetten hivatkozható a B) cikk (1) bekezdése.

b) A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezésalapötörvény-ellenességének indokolása

b.1. A jelen panasz I/1/a. pontjában már kifejtettek szerint tehát mind a közjegyző, mind a törvényszék döntésének magja az, hogy a Kjtv. 147/A. §-a, amely szerint „Nem tekinthető közokiratnak az a tanúsítvány, amelyet a közjegyző a 136-147. §-ban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített”, csak 2015. július 1. napján lépett hatályba, így a 2012-ben elrendelt végrehajtásra nem alkalmazható. A Kjtv. 147/A. §-ához tartozó átmeneti rendelkezés a Módtv. 11. §-ával beiktatott 182. § (15) bekezdése oly módon rendelte visszaható hatállyal alkalmazni a 2022. január 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra a 2022. január 1-jével hatályba lépett szabályozást, hogy nem vonatkoztatta külön a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra a 147/A. §-át.

Ezen jogszabályi rendelkezés értelmében a közjegyző és a törvényszék álláspontja azt eredményezte, hogy a Ténytanúsítvány hiába sértette meg a végrehajtás elrendelésekor is már hatályban lévő Kjtv. 142. § (1) bekezdését, amely szerint „A közjegyző a nyilatkozat vagy értesítés

szövegét szó szerint jegyzőkönyvbe foglalja”, ennek a jogkövetkezménye nem lehet az, hogy a Ténytanúsítvány nem minősül közokiratnak.

Erre tekintettel tehát az egyértelműen megállapítható, hogy a közjegyzői ténytanúsítvány kizárólag akkor felelt volna meg a Kjtv. rendelkezéseinek, ha az tartalmazza a felmondás szó szerinti szövegét, amelyet a közjegyzői ténytanúsítvány nem vitásan nem tartalmaz. Kiemelendő, hogy a szó szerinti feltüntetés kötelezettségét előíró kogens jogszabályi rendelkezés már 2012-ben is hatályban volt (egyebekben már a Kjtv. 1991-es hatályba lépésekor is).

Az tehát nem volt vitatott, hogy a Ténytanúsítvány nem felel meg a végrehajtás elrendelésekor is már hatályban lévő Kjtv. 142. § (2) bekezdésének, hiszen a Ténytanúsítvány nem tartalmazta a nyilatkozat (vagyis a felmondás) szó szerinti szövegét. Így tulajdonképpen arról kellett döntení az ügyben, hogy ennek mi a jogkövetkezménye, nevezetesen, hogy ez azt eredményezi-e, hogy a Ténytanúsítvány nem minősül közokiratnak.

E körben tehát valójában az egyetlen kérdés az, hogy a végrehajtási záradék kibocsátásakor a Kjtv. 147/A. § hiányában a – nem vitásan a Kjtv. 142. § (2) bekezdésének meg nem felelő – ténytanúsítvány közokiratnak minősül-e és/vagy a végrehajtás elrendelésének alapjául szolgálhatott-e.

Azt a tényt, hogy a Kjtv. 147/A. §-át csak 2015. július 1. napja óta tartalmazza a Kjtv., nem vitatom. Álláspontom szerint azonban az a tény, hogy a Módtv. a 147/A. §-ának szövegét megváltoztatta és a módosítást a Módtv. 11. §-a 182. § (15) bekezdése révén visszaható hatállyal iktatta be a akkor felel meg az Alaptörvény rendelkezéseinek, ha az a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra is alkalmazandó, így az indítványozóval szemben 2012-ben elrendelt végrehajtásra is vonatkoztatható.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének megsértése

Amennyiben a Módtv. 11. §-a által a Kjtv.-be beiktatott 182. § (15) bekezdése csak úgy vonatkozik a 2022. január 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra, ha azok 2015. július 1-je utániak, akkor lényegében észszerű indok nélküli diszkriminációt alkalmaz az adósok között, hiszen így a 2015. július 1-je után elrendelt végrehajtások adósaira sokkal kedvezőbb szabályozás vonatkozik mint a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtások adósaira.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése értelmében a törvény előtt mindenki egyenlő, a (2) bekezdés értelmében pedig Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a XV. cikk (1)–(2) bekezdései az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak.

„A hátrányos megkülönböztetés alapvető joga kapcsán az Alkotmánybíróság három kérdést vizsgál: 1. fennáll-e az indítványozó hátrányára eltérő elbánás, és mivel a diszkrimináció szükségképpen valamilyen viszonyrendszerben érvényesül, ezért azt a kérdést is vizsgálni kell, hogy az indítványozó összehasonlítható helyzetben van-e azon személyekkel, akikhez képest a hátrányát állítja; 2. vizsgálni kell, hogy az indítványozó a XV. cikk alapján milyen tartalmú sérelmet állít: a törvény

előtti egyenlőség megsértésére hivatkozik vagy arra, hogy valamelyik védett tulajdonságára tekintettel valamelyik alapjogát szükségtelenül vagy aránytalanul korlátozták; 3. végül a 2. pontbeli sérelem azonosítása határozza meg, hogy milyen módon igazolható, illetve igazolható-e a hátrányos megkülönböztetés (észszerűségi teszt vagy védett tulajdonság és alapjogi jogsérelem tesztje)” {12/2021. (IV. 14.) AB határozat, Indokolás [60]}.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése alapján valamely megkülönböztetés alaptörvény-ellenessége akkor áll fenn, ha a jogszabály alkotmányos indok nélkül tesz különbséget a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között {ld. pl. 10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [19]}. Alkotmányjogi szempontból a különbségtétel abban az esetben minősül aggályosnak, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis az önkényes {lásd például: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [73]}. A diszkrimináció tilalma tehát azt követeli meg, hogy „a hasonló eseteket hasonlóan, míg a különböző eseteket különbözőképpen kell kezelni” {3073/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [45]}.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alaptörvény-sértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. {14/2022. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [54]}

Álláspontom szerint a támadott jogszabályi rendelkezés folytán a 2015. július 1-je elrendelt végrehajtások adószámai hátrányosabb helyzetbe kerülnek a 2015. július 1-je után elrendelt végrehajtások adószámaihoz képest, mivel rájuk nem vonatkozik a Kjt. 182. § (15) bekezdésének visszaható hatályú átmeneti rendelkezése.

A jogalkotó által tett ezen különbségtételt olyan önkényes rendelkezésnek tartom, amelynek észszerű indoka nincs. A Kjt. 182. § (15) bekezdésében megfogalmazott visszaható hatály akkor felelne meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének, ha valamennyi 2022. január 1-je előtti, így a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtási eljárásokra is vonatkozna, és nem tenne különbséget az adósok között alapján, hogy mikor került velük szemben elrendelésre a végrehajtás. Ellenkező esetben a Kjt. 182. § (15) bekezdése súlyosan sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését.

A XIII. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében előírt rendelkezés alapvető jogi oltalomban részesíti a tulajdont. Az Alkotmánybíróság felfogása szerint a tulajdon alkotmányjogi oltalma az értékgarancia és a közérdekű korlátozás ismérvei mentén elsősorban az állam közhatalmi beavatkozásaival szemben nyújt védelmet. Az Alkotmánybíróság emlékeztet az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében elismert tulajdonhoz fűződő jog körében kialakított következetes gyakorlatára, amely szerint az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével, sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványai, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdonhoz való jog tartalmát a mindenkor közjogi és (alkotmányos) magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont, illetve

kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi.” {3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [41]}

Álláspontom szerint a Kjtv. 182. § (15) bekezdése sérti a tulajdonhoz való jogomat azáltal, hogy a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtások esetében nem biztosítja a Kjtv. 2022. január 1-jével visszamenőlegesen hatályba léptetett, az adósok számára kedvező, a közjegyzői okiratokkal szembeni alapvető garanciák érvényre juttatását célzó szabályozás alkalmazását.

A közokiratokra, közjegyző által készített okiratokra vonatkozóan a törvény rendkívül szigorú alaki és tartalmi követelményeket állapít meg, éppen azért, mert azokhoz nagyon komoly joghatások és jogkövetkezmények fűződhetnek, továbbá értelemszerű és logikus, hogy amennyiben a közjegyzői okirat nem felel meg a Kjtv.-ben meghatározott alaki és formai követelményeknek, az nem lesz közokirat és nem lesz alkalmas arra, hogy az közvetlen végrehajtás alapjául szolgálhasson.

Kiemelten fontos ugyanis a közokiratokba vetett közbizalom megfelelő érvényesüléséhez az, hogy a közokiratok csak a törvénynek megfelelő tartalommal és alakiságokkal való rendelkezésük esetén minősüljenek közokiratoknak. Következésképpen az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal csak akkor állna összhangban a Kjtv. 182. § (15) bekezdése, ha valamennyi végrehajtási eljárásra vonatkoznának a közokiratokkal megkövetelt, 2022. január 1-jétől hatályos törvényi előírások, hiszen a tulajdonhoz való jog lényegét sérti az olyan szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy a törvényi szabályozással ellentétesen kiállított közjegyzői okirat közokiratnak minősüljön, ezáltal végrehajtás elrendelésének alapját képezhesse.

Nyilvánvalóan nem lehetnek cél nélküliek azok a jogszabályhelyek, amelyek meghatározzák a közokiratok alaki és tartalmi kritériumait, egyértelmű céljuk az, hogy azok érvényesüljenek és a közokiratok ezeknek megfeleljenek. Egyéb esetben a rendelkezések teljes mértékben kiüresednének és gyakorlatilag semmi értelmük sem lenne. Ugyanis egy szankció nélküli rendelkezés tulajdonképpen értelmetlen, márpedig a komoly joghatásokkal bíró közokiratok esetében semmiképpen sem lehetett az a jogalkotói cél, hogy ezek szankció nélkül maradjanak.

A Kjtv. 182. § (15) bekezdésére tekintettel az indítványozó ügyében a Kjtv. 147/A. §-ának alkalmazhatóságát el nem ismerő közjegyzői és bírósági értelmezés tulajdonképpen azt jelentené, hogy 1991 és 2015. július között a 136-147. §-ai teljes mértékben felesleges és gyakorlatilag nem alkalmazandó előírások (vagy legalábbis nem alkalmazásuk nem jelent semmiféle szankciót), amely súlyosan sérti az indítványozó tulajdonhoz való jogát.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[J]ogállami keretek között a „tisztességes” (fair, méltányos, kiegyensúlyozott) karakter minden közhatalom erejével felruházott eljárással szemben követelmény. Ezért a sajátosságok figyelembe vétele mellett, de a hatósági eljárásban is megfelelő módon és tartalommal meg kell jelennie a fair eljárás alkotmányjogi követelményeinek, amelyeket az alapjogi jogalanyiséggel rendelkező ügyfeleknek alanyi jogként, végső fokon alapjogként ki kell tudni kényszeríteni. E jogok érvényesíthetősége a hatóság működésének korlátja, jogszerű eljárásának pedig alaptörvényi mércéje. Ezen jogállami követelménynek a megnyilvánulása az, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke önállóan, az ügyintézés alapjogaként ismeri el a fair hatósági eljáráshoz

való jogot. Az alapjogi jogvédelem kiterjed a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon és észszerű határidőn belüli ügyintézésére, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], valamint a közigazgatási jogkörben okozott kár törvényben meghatározottak szerinti megtérítésére [Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdés]. Ezeken túl a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog tartalmaként az Alkotmánybíróság számos olyan részjogosítványra mutatott rá gyakorlatában, amelyek az ügyfelet helyezik középpontba, és amelyek érvényesítése a vizsgálati típusú hatósági eljárás alaki és anyagi hatékonyságát (gyorsaságát, szakszerűségét, törvényességét), összességében jognak alárendeltségét hivatottak szolgálni. {25/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [23]-[24]}

Amennyiben a Kjt. 182. § (15) bekezdésének azon megoldását, amelyet a közjegyzői végzés is tartalmaz, elfogadnánk, miszerint a Kjt. 147/A. § hatályba lépése előtt nem minősült érvénytelennek, valamint közokiratnak minősült azon okirat, amely nem felelt meg a Kjt. alaki feltételeinek (Kjt. 136-147. §), az gyakorlatilag azt is jelentené, hogy lényegében egy „sajtpapír” vagy bármilyen fecni, amit a közjegyző lepecsétel, közokiratnak minősülne, amely nyilvánvalóanellentétes a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal.

A fentebb kifejtettekre visszautalva a közjegyzői ténytanúsítvány már a végrehajtás elrendelésekor sem minősülhetett közokiratnak és a végrehajtás elrendelésének alapjául sem szolgálhatott volna.

Egyebekben pedig a „nem tekinthető közokiratnak” megfogalmazás is azt fejezi ki, hogy esetleg az alakilag meg nem felelő, közjegyző által kiadott okirat más okiratnak minősülhet (tehát pl. „sima” polgári okiratnak), de közokiratnak semmiképpen sem.

A Kjt.-nek a közokiratokra és így a ténytanúsítványokra vonatkozó rendelkezései értelemszerűen azt fejezik ki és azt a célt szolgálják, hogy az minősülhessen közokiratnak, amelyet a Kjt.-ben előírt feltételeknek megfelelően állítottak ki. A közhitelességgel felruházott és a Kjt. által az igazságszolgáltatás részének tekintett közjegyzői szervezet tehát kiemelt jelentőségű jogszolgáltató tevékenység folytatására hivatott. Mindez megköveteli, hogy a közjegyző a Kjt. rendelkezéseinek megfelelő okiratokat állítson ki és csak a Kjt.-nek megfelelő okirat lehessen közokirat, csak az ilyen okirat fejthessen ki azon komoly és döntő jelentőséggel bíró joghatásokat, amelyekre a közokiratok hivatottak, így különösen a közvetlen végrehajtást.

A Kjt. alaki és tartalmi követelményeket előíró rendelkezései kifejezetten célhoz kötöttek tehát, nevezetesen ahhoz, hogy az ennek megfelelő okiratokat lehessen érvényes közokiratnak tekinteni, amelyek joghatás kiváltására alkalmasak.

A Kjt. 182. § (15) bekezdésére tekintettel az indítványozó ügyében a Kjt. 147/A. §-ának alkalmazhatóságát el nem ismerő közjegyzői értelmezés tulajdonképpen azt jelentené, hogy 1991 és 2015. júliusa között a 136-147. §-ai teljes mértékben felesleges és gyakorlatilag nem alkalmazandó előírások (vagy legalábbis nem alkalmazásuk nem jelent semmiféle szankciót), amely súlyosan sérti az indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértése

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárás (fair trial) „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH

1998, 91, 95.] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban megerősítette, hogy az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően kialakult gyakorlatát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésekor irányadónak tekinti.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ezért az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt részjogosítványokat, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]} Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványként azonosította például a bírósághoz fordulás jogát {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás nyilvánosságát és a bírósági döntés nyilvános kihirdetését {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság független és pártatlan eljárását {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, az észszerű időn belüli eljárást {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [15]}, az indokolt bírói döntéshez való jogot {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}, a fegyverek egyenlőségét {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [50]}, az igazságszolgáltatás integritásának védelmét {3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [69]}.

A fentebb kifejtettekre visszautalva a Kjtv.-nek a közokiratokra és így a ténytanúsítványokra vonatkozó rendelkezései azt a célt szolgálják, hogy az minősülhessen közokiratnak, amelyet a Kjtv.-ben előírt feltételeknek megfelelően állítottak ki, ily módon a bíróságoknak a közjegyzői végzésekkel szemben előterjesztett jogorvoslatok során érvényre kell juttatniuk, hogy a közjegyző a Kjtv. rendelkezéseinek megfelelő okiratokat állítson ki és csak a Kjtv.-nek megfelelő okirat lehessen közokirat, csak az ilyen okirat fejthessen ki azon komoly és döntő jelentőséggel bíró joghatásokat, amelyekre a közokiratok hivatottak, így különösen a közvetlen végrehajtást.

A bíróságok eljárása során tehát a Kjtv. alaki és tartalmi követelményeket előíró rendelkezéseinek érvényre juttatása elengedhetetlen jogállami garancia, az ennek hiányában készült közjegyzői okiratok közokiratnak minősítése, sérti az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

A Kjtv. 182. § (15) bekezdésére tekintettel az indítványozó ügyében a Kjtv. 147/A. §-ának alkalmazhatóságát el nem ismerő bírósági értelmezés tulajdonképpen azt jelentené, hogy 1991 és 2015. júliusa között a 136-147. §-ai teljes mértékben felesleges és gyakorlatilag nem alkalmazandó előírások (vagy legalábbis nem alkalmazásuk nem jelent semmiféle szankciót), amely súlyosan sérti az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Mindezekre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, a XV. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével akkor állna összhangban a Kjtv. 147/A. §-ához fűzött 182. § (15) bekezdésében szereplő átmeneti rendelkezés, ha 2022. január 1-jétől hatályos szabályozás visszamenőleges hatályba léptetése a 2015. július 1-je előtt elrendelt végrehajtásokra, így az indítványozóval szemben elrendelt végrehajtásra is vonatkozna.

III. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

III.1. Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését

Nyilatkozunk arról, hogy a jelen panaszt tartalmazó okiratba foglalt nyilatkozattal (IV. pont) indítványozom a panaszossal szembeni végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Magának a bírósági döntésnek, vagyis a törvényszék másodfokú végzésének vagy a Közjegyző elsőfokú döntésének végrehajtásának a felfüggesztését nem indítványoztam, mivel az explicit végrehajtható rendelkezést nem tartalmaz.

A panaszos alapvető érdeke, hogy a végrehajtási eljárás kerüljön felfüggesztésre a jelen panasz elbírálásáig, hiszen abban az esetben biztosítható kellőképpen, hogy az Alkotmánybíróság pozitív döntése esetén a jogkövetkezmények levonhatóak legyenek és a panaszos és házastársa ingatlanjának elárverezése ne legyen végrehajtható és ők az ingatlanból ne legyenek hatósági kényszerrel kiköltöztethetőek.

III.2. Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el

Nyilatkozunk arról, hogy a panaszos képviselőjében ügyvédi iroda és ügyvéd jár el az okirat elején feltüntetettek szerint, az ügyvédi meghatalmazást mellékelten csatoljuk (tekintve, hogy a panaszos elektronikus eljárásra kötelezett, így elektronikusan).

III.3. Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nyilatkozunk arról, hogy az alkotmányossági kérelem, alkotmányjogi panasz eljárással kapcsolatban nem járulunk hozzá, hogy a honlapon való közzététel kapcsán a panaszos neve feltüntetésre, közzétételre kerüljön.

III.4. Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Az érintettség igazolására mellékelten csatoljuk:

- F/1.: ügyvédi meghatalmazás
- F/2.: a panaszos és házastársa által a közjegyző felé benyújtott, záradék törlése iránti kérelmet
- F/3.: a közjegyző elutasító végzését (amely egyebekben igazolja a végrehajtási eljárás folyamatban létét is)
- F/4.: a közjegyző elutasító végzése elleni fellebbezést
- F/5.: a törvényszék döntését
- F/6.: ingatlanárverési jegyzőkönyvet

III.5. Felterjesztési kérelem

Kérem a T. Közjegyzőt és a T. Törvényszéket, hogy a jelen kérelmet szíveskedjen haladéktalanul felterjeszteni az Alkotmánybíróság részére. Kérem továbbá, hogy döntsenek a jelen panasz 4. pontjában foglalt kérelem tekintetében.

IV. Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem

Kérem a Tisztelt Közjegyzőt mint elsőfokon eljáró hatóságot, hogy a [REDACTED] mint végrehajtást kérő és [REDACTED] panaszos mint adós között a dr. Harai Zoltán Csaba Végrehajtói Irodája - dr. Harai Zoltán Csaba önálló bírósági végrehajtó (8000 Székesfehérvár, Lugosi utca 2/E.) előtt 0129.V.1772/2013. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásáig felfüggeszteni szíveskedjen.

Ugyancsak kérem a T. Törvényszéket mint másodfokon eljáró hatóságot, hogy a [REDACTED] mint végrehajtást kérő és [REDACTED] panaszos mint adós között a dr. Harai Zoltán Csaba Végrehajtói Irodája - dr. Harai Zoltán Csaba önálló bírósági végrehajtó (8000 Székesfehérvár, Lugosi utca 2/E.) előtt 0129.V.1772/2013. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásáig felfüggeszteni szíveskedjen.

A felfüggesztés iránti kérelem indokaként az alábbiakat adom elő.

Az F/6. alatt csatolt 0129.V.1772/2013/438-as sorszámú ingatlanárverési jegyzőkönyvvel az eljáró végrehajtó elrendelte a panaszos és házastársa tulajdonában álló és gyakorlatilag egyetlen vagyonukat és egyben lakhatásukat biztosító ingatlant (a végrehajtói iratban mind a panaszos, mind a házastársa elleni végrehajtás szerepel), amely a [REDACTED] alatti ingatlan mindösszesen 4/8 tulajdoni hányada (az ingatlan természetben két lakást foglal magában, az egyik lakást testesíti meg a 4/8 tulajdoni hányad).

Előadom, hogy a fentiek alapján lényegében a jogvita tárgya az, hogy egyáltalán helye volt-e a végrehajtási eljárás megindulásának (és erre tekintettel az árverezésnek), amelyet a végrehajtási záradék törlése iránti eljárásban lehet eldönteni, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések az alkotmányjogi panaszban.

Amennyiben a végrehajtás nem lenne felfüggesztve, úgy a jogszerűtlen árverés is jogerőre emelkedhetne, annak következményeit a végrehajtó levonná, bejegyezné az árverési vevőt és elvonná panaszos és házastársa (tehát [REDACTED]) ingatlanját, őket kilakoltatná. A felfüggesztés elmaradása esetén éppen a jogszerűtlen módon elrendelt végrehajtás és ebben foganatosított árverés alapján lennének levonhatóak annak jogkövetkezményei, amelyek utóbb visszafordíthatatlanok lennének (pl. árverési vevő tulajdonjogának bejegyzése, majd utána ha értékesíti az ingatlant, az adós tulajdonjoga nem jegyezhető vissza, hasonlóképpen az adós kilakoltatása stb.)

Hangsúlyozom tehát, hogy jelenleg „nagyon szorít az idő”, a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása azt eredményezhetné, hogy átirásra kerül az Ingatlanhányad és még ha utóbb igazat is

ad nekünk az Alkotmánybíróság és ennek folyamányaként a bíróság/közjegyző a végrehajtási záradékot törölné, a panaszos és házastársa elveszíthetnék az ingatlant.

Budapest, 2023. június 22.

Tisztelettel:

 panaszos
képv.: dr. Káposztás Agnes ügyvéd, Káposztás Ügyvédi Iroda
(*elérhetőségei a beadvány elején szerepelnek*)

Mellékletek:

a fentiek szerint

